

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/1781 z dnia 5 października 2015 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/1777 w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do skarżącego oraz
- nakazanie stronie pozwanej pokrycia kosztów postępowania poniesionych przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżący twierdzi, że Rada nie określiła właściwej podstawy prawnej. Artykuł 29 TUE nie stanowił właściwej podstawy prawnej dla zaskarżonej decyzji, ponieważ w skardze wniesionej przeciwko skarżącemu nie został on zidentyfikowany jako osoba, która naruszyła zasadę praworządności lub prawa człowieka na Ukrainie (w rozumieniu art. 21 ust. 2 i art. 23 TUE). Ponieważ decyzja była nieważna, Rada nie mogła oprzeć się na art. 215 ust. 2 TFUE w celu przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia. W momencie nałożenia środków ograniczających skarżący nie był oskarżony w ramach postępowania sądowego o to, że jego działalność zagraża naruszeniem zasady praworządności lub praw człowieka na Ukrainie. Środki ograniczające w rzeczywistości wspierają naruszenie zasady praworządności przez organy ukraińskie w ramach traktowania przez te organy skarżącego.
2. Zarzut drugi, w którym skarżący twierdzi, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie stwierdzając, że skarżący spełnia kryteria umieszczenia go w wykazie. Zarzuty przedstawione Radzie przez urząd prokuratora generalnego były zbyt ogólne i nieoparte żadnymi (a tym bardziej „konkretnymi”) dowodami pochodzącymi z jakiegokolwiek postępowania sądowego wszczętego przeciwko skarżącemu. Skarżący wskazał na błędy w uwagach przedstawionych przed nałożeniem środków ograniczających i fakt, że Rada nie uzyskała odpowiedzi i koniecznych dowodów od organów ukraińskich. Rada popełniła błąd, dopuszczając te uwagi i zakładając bezwzględnie ich prawidłowość, chociażby ze względu na brak postępowania sądowego na Ukrainie, które spełniałoby standardy europejskie.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżący podnosi, że Rada naruszyła prawo skarżącego do obrony i jego prawo do skutecznej ochrony sądowej. W ramach ponownego przydzielenia sprawy na Radzie ciąży wzmocniony obowiązek uzyskania pełnych informacji od organów skarżących i dostarczenia tych informacji wskazanej osobie. W tym przypadku ten obowiązek nie został wypełniony.
4. Zarzut czwarty, w którym skarżący twierdzi, że Rada nie dostarczyła mu wystarczającego uzasadnienia umieszczenia jego nazwiska w wykazie. Podane uzasadnienie było niewystarczająco szczegółowe i precyzyjne.
5. Zarzut piąty, w którym skarżący podnosi, że Rada poważnie naruszyła jego podstawowe prawa: prawo własności i prawo do reputacji. Środki ograniczające zostały nałożone bez zapewnienia właściwych gwarancji, które umożliwiłyby skarżącemu skuteczne bronienie swego stanowiska przed Radą. Środki ograniczające nie zostały ograniczone do żadnych konkretnych składników majątku, które zostały uznane za przedmiot sprzeniewierzenia środków publicznych, ani nawet do wysokości środków, które zostały uznane za sprzeniewierzone.
6. Zarzut szósty, w którym skarżący twierdzi, że o ile Rada słusznie uważa, że kryteria wskazania mogą być rozszerzone na wszelkie dochodzenia niepowiązane z postępowaniem sądowym, o tyle kryteria te są nieproporcjonalne i niezgodne z prawem.

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2015 r. – Republika Portugalska/Komisja

(Sprawa T-733/15)

(2016/C 068/45)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i M. Figueiredo, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata L. Silva Morais)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji doręczonej Republice Portugalskiej w piśmie sekretariatu generalnego Komisji SG-Greffe (2015) D/11533 z dnia 12 października 2015 r. ⁽¹⁾
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Portugalska twierdzi, że żądanie zapłaty doręczone Republice Portugalskiej w piśmie Sekretarza Generalnego Komisji SG-Greffe (2015) D/11533 z dnia 12 października 2015 r. jest niezgodne z prawem ze względu na następujące uchybienia, a zatem należy stwierdzić jego nieważność:

1. Uzasadnienie wydania zaskarżonego aktu jest oparte na uzurpacji kompetencji z zakresu sfery sądownictwa Unii Europejskiej przez Komisję, co stanowi wadę w postaci braku właściwości.
2. Akt ten opiera się na sztucznym rozdzieleniu skutków wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-76/13, a zatem akt ten obarczony jest wadą w postaci naruszenia traktatów lub jakiegokolwiek przepisu prawnego dotyczącego ich stosowania.
3. Akt Komisji będący przedmiotem niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności narusza powagę rzeczy osądzonej, a zatem jest on wadliwy również z tego powodu ze względu na naruszenie traktatów lub jakichkolwiek przepisów prawa odnoszących się do ich stosowania.
4. Akt ten jest wadliwy ze względu na podobną niezgodność z prawem z powodu naruszenia zasad pewności prawa, stabilności stosunków prawnych i ochrony uzasadnionych oczekiwań, uznanych przez prawo Unii.
5. Akt ten narusza zakaz podwójnego karania, który zakazuje uzyskania za pomocą nowego indywidualnego aktu prawnego tego, czego nie udało się uzyskać wcześniej za pomocą wcześniejszych orzeczeń sądowych, co wiąże się z naruszeniem traktatów lub jakichkolwiek przepisów prawa odnoszących się do ich stosowania.

⁽¹⁾ Decyzja dyrektora generalnego Dyrekcji Generalnej ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii (DG CONNECT) Komisji Europejskiej nakazująca Republice Portugalskiej zapłatę w odniesieniu do okresu od dnia 25 czerwca do dnia 21 sierpnia 2014 r. okresowej kary pieniężnej w wysokości 580 000 EUR nałożonej przez Trybunał w wyroku Komisja/Portugalia (C-76/13, EU: C:2014:2029).

Odwołanie wniesione w dniu 17 grudnia 2015 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 6 października 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-119/14 FE/Komisja

(Sprawa T-734/15 P)

(2016/C 068/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Simonetti et G. Gattinara, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: FE (Luksemburg, Luksemburg)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 6 października 2015 r. w sprawie F-119/14 FE/Komisja;
- oddalenie skargi wniesionej przez FE w sprawie F-119/14 jako bezzasadnej;